

מ"ת 59398/07/14 - מדינת ישראל נגד יניר טלקר (עצור) - בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

22 ספטמבר 2014

מ"ת 59398-07-14 מדינת ישראל נ' טלקר(עציר)

בפני כב' השופט נסר אבו טהה
המבקש

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד רמי אלמכאווי

נגד

המשיב

יניר טלקר (עצור) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד ארז נגה ממשרדו של עו"ד אבי כהן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו על רקע כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של גניבה בידי עובד ציבור - מספר רב של עבירות, מרמה והפרת אמונים - מספר רב של עבירות, עבירות בנשק (סחר בנשק) - מספר רב של עבירות, מעשה פזיזות ורשלנות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, חבלה במזיד.

2. בכתב האישום נטען, בתמצית, כי המשיב שירת עובר למעצרו בשירות בתי הסוהר בתפקיד "קצין כשירויות וקליעה" במחוז דרום, ובמסגרת תפקידו היה אחראי על כשירותם המבצעית של סוהרים ובכלל זה, אימון הסוהרים בירי מנשק במטווחים. לצורך כל מטווח, קיבל המשיב מנשק מחוז דרום של שירות בתי הסוהר, כדורים לרובה, וכ- 1200 כדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ. נטען, כי אחרי כל מטווח נותרו בידי המשיב מאות כדורי אקדח, אולם המשיב לא החזירם לנשק המחוז, אלא במספר רב מאוד של הזדמנויות, החל מחודש דצמבר 2011 ועד ליום מעצרו, נטל המשיב מאות רבות מכדורי האקדח הנותרים, וסחר בהם בכך שמכר אותם לזוהיר דבסאן (להלן: "זוהיר") בתמורה לשלושה כלי רכב, ולעיתים תמורת כסף מזומן. המשיב נפגש מספר רב מאוד של פעמים עם זוהיר ומסר לו תמורת יתרת החוב כ- 300 כדורי אקדח כל פעם, כאשר לעיתים הסחר בכדורי האקדח שימשו לקיזוז יתרת החוב, ולעיתים שילם זוהיר למשיב תמורתם. בהמשך, נטען, כי המשיב קיבל ממדריכי הירי של המשטרה במחוז דרום, כדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ, אותם מסר לזוהיר בתמורה לכסף מזומן או למחיקת החוב על כלי הרכב. בסה"כ מסר המשיב לזוהיר כמות מצטבת של אלפי כדורי אקדח, בתמורה לעשרות אלפי שקלים ושלושה כלי הרכב. עוד נטען, כי ביום 20/7/14, לאחר שהמשיב נפגש עם זוהיר ברהט טמסר לו כ- 300 כדורים נוספים, תמורת 500 ש"ח, הבין המשיב ברכ משטרתי אשר תצפת עליהם, והחל להימלט מהשוטרים תוך שהוא נוסע לעברם במהירות רבה, עקף את הרכב המשטרתי תוך שהוא פוגע בחלקו הימני האחורי של הרכב המשטרתי, ונמלט בנסיעה מהירה מהמקום.

3. בהעדר מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה ודבר קיומה של עילת מעצר, הורה בית המשפט, עמית-כבוד השופט מ.לוי, על קבלת תסקיר שירות מבחן אשר יבחן היתכנותה של חלופת מעצר.

4. תסקיר כאמור התקבל ממנו עולה, כי המשיב בן 42, נשוי בשנית ואב לשלושה ילדים מנישואיו הקודמים, סיים 12 שנות לימוד ושירת שירות צבאי מלא. שירת במסגרת שירות בתי הסוהר כ-4 שנים, בהמשך התפטר ועבד מספר שנים בתפקיד בטחוני. משנת 2006 ועד למעצרו עבד בתפקידים שונים במסגרת שב"ס.

התרשמות שירות המבחן- בשיחה עם קצינת המבחן, תיאר המשיב שיקול דעת לקוי ובאופן מתמשך, סביב היותו נתון תחת איומים ולחצים והתבטא באופן קורבני, שנראה כי גם בדיעבד מקשה עליו לבחון באופן ענייני את בחירותיו הבעייתיות. תיאר בחירותיו כנובעות מהיעדר אלטרנטיבות ובלט כי אופיין בנוקשות חשיבתית וריכוז גבוה בצרכיו. עוד התרשם שירות המבחן מפער בין העולה מכתב האישום המלמד על התנהגות שולית ומתוכננת, באופן שיטתי ולאורך תקופה ממושכת, אל מול גישתו הקורבנית. עם זאת, שירות המבחן התרשם כי המשיב תפקד לאורך שנים במסגרות בעלות גבולות נוקשים, באופן המצביע על יכולתו להפנים גבולות חיצוניים ולכבדם. עוד התרשם שירות המבחן כי מעצרו והסנקציות שננקטו כנגדו עד כה מהוות אפקט מרתיע עבורו, באופן שיפחית סיכון למעורבות שולית נוספת בטווח הקרוב.

חלופת המעצר שנבחנה הינה בדמות מעצר בית בבית מגוריו של המשיב ביבנה (להלן: "**מקום החלופה**"), בפיקוחם של אשתו- סמדר טלקר, אחותה- בר סיגל, הוריה- יוסף ונורה שפורקר ושניים מאחיו של המשיב- טלקר נמרוד ולוי לימור (להלן: "**הערבים המפקחים**"). שירות המבחן התרשם מהערבים כאנשים רציניים, המאופיינים בעמדות נורמטיביות ומחויבים לסייע למשיב ולכוונו, וכן להציב לו גבולות. עוד התרשם השירות, כי בני המשפחה מבינים האחריות הנדרשת מהם כמפקחים ומודעים לכך שעליהם להיות מעורבים יותר מבעבר באורח חייו ובבחירותיו ושקלו מצבי סיכון הצפויים. עוד התרשם השירות, כי מחויבותו של המשיב כלפיהם גבוהה, באופן שייענה לסמכותם. לסיכום, שירות המבחן המליץ לשחרר את המשיב לחלופה שנבחנה וכן להעמידו בצו פיקוח מעצר למשך 6 חודשים.

5. **ב"כ המשיב** עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהורות על שחרורו של המשיב לחלופה שנבחנה והומלצה על ידי השירות. נטען, כי המשיב שיתף פעולה באופן מלא עם חוקריו ומסר גרסה. בעקבות ההליך המשפטי, המשיב אינו משרת בתפקיד ואין לו נגישות לכדורי אקדח, כך שהמסוכנות מצטמצמת. עוד נטען, כי חומרת המעשים אינה מהווה עילת מעצר, ואף בעבירות של סחר בנשק ישנו מדרג, כאשר העבירות המיוחסות למשיב אינן מהמדרג הגבוה. עוד הפנה הסנגור לפרוטוקול השימוע שנערך למשיב במסגרתו מסר כי פעל תחת איומים וסחיטה ומתוך חשש ופחד לפגיעה במשפחתו. עוד עמד ב"כ המשיב על נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של המשיב- בן 42, נשוי בשנית, אב לשלושה ילדים, אשתו הרה וכורעת ללדת. עובר למעצרו ניהל אורח חיים נורמטיבי, עבד במסגרות ביטחוניות ושירות בתי הסוהר לאורך שנים, וקיבל שבחים רבים במסגרת שירותו. ב"כ המשיב הציג מספר תעודות הוקרה אשר קיבל המשיב לאורך השנים במסגרת שירותו בצבא ובשב"ס. אשר לחלופת המעצר, הפנה הסנגור לתסקיר שירות המבחן אשר התרשם מהערבים כאנשים רציניים, אשר התגייסו לסייע למשיב ויוכלו להציב גבולות להתנהגותו. עוד הפנה ב"כ המשיב לאסופת פסיקה לתמיכה בטיעונו.

6. **ב"כ המבקשת** מנגד, עתר לדחות את המלצת שירות המבחן ולהורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו. נטען, כי המעשים המיוחסים למשיב מקימים חזקת מסוכנות סטוטורית אשר הנטל להפריכה על כתפי המשיב. נטען, כי מעשיו של המשיב נמשכו לכאורה לאורך תקופה ארוכה בת מספר שנים, באופן מתוכנן ושיטתי ולא מדובר במעידה חד פעמית. המשיב, עובד מדינה- רשויות בתי הסוהר, מעל באמון שניתו בו וסחר לכאורה במספר רב של פעמים באלפי כדורי תחמושת והכל בשביל בצע כסף. באחד המקרים, אף הגדיל המשיב ופנה לשוטר ולקח ממנו כדורים על מנת למכור אותם. התנהגותו של המשיב מעידה על רמת מסוכנות גבוהה וכי לא ניתן ליתן בו אמון. עוד נטען, כי לא ניתן להבטיח נוכח הישנות המעשים שהמשיב לא ינסה להשיג נשק בדרכים אחרות. עוד נטען, כי כאשר השוטרים ניסו לעצור אותו, נמלט באמצעות רכבו תוך נהיגה מהירה ומסוכנת. אשר לתסקיר שירות המבחן נטען, כי לצד ההמלצה החיובית, שירות המבחן עמד על כך שהמשיב מציג עצמו באופן קורבני, מתקשה לבחון את בחירותיו הבעייתיות, נוקשות ודפוסי חשיבה עבריינים.

7. למותר לחזור ולעמוד על חומרתן של עבירות הסחר בנשק, שבהן מואשם המשיב. עבירות בנשק - ובפרט עבירות של סחר בנשק - מעצם טיבן, מעידות על מסוכנות אינהרנטית לשלום הציבור, אשר לא ניתן - בדרך כלל - להפיג באמצעות חלופת מעצר, אלא בנסיבות חריגות בהן הציג הנאשם טעמים כבדי משקל המאפשרים זאת (ראה: בש"פ 6209/07 מדינת ישראל נ' יאסין). ההלכה הפסוקה דורשת כי תתקיימה נסיבות מיוחדות וחריגות על מנת לסטות מן הכלל שלפיו המסוכנות הטמונה בעבירות של סחר בנשק שלא כדין אינה מאפשרת לשקול שחרור לחלופת מעצר קונקרטי (ראה בש"פ 3099/12 מדינת ישראל נ' אבו כליב).

עוד נפסק: **"כלל הוא כי עבירות נשק בכלל, ועבירות סחר בנשק בפרט, נמנות על העבירות החמורות בקשת העבירות המטילות אימת מסוכנות חמורה כלפי הפרט והציבור. המסוכנות הנלווית לסחר בלתי חוקי בנשק, במיוחד על רקע פעילות הטרור לה נתונה החברה הישראלית ונוכח התרחבותה של הפשיעה המאורגנת בישראל, מצויה ברף גבוה ביותר. הסחר הבלתי חוקי בנשק מניח אפשרות כי כלי נשק יגיעו בתנועת הסחר לידי גורמי טרור או לארגוני פשיעה, וישמשו בידי רוכשיהם כלי הרג שיופעלו כלפי אזרחים תמימים, תוך חשיפת תושבי ישראל לסיכון חמור ביותר"** (ראה בש"פ 817/09 דרור ג'אבר נ' מדינת ישראל).

אשר למדרג חומרת עבירות הנשק כבר נפסק: **"אשר למסוכנות הכרוכה בעבירות אלה, והאפשרות להפיגה בחלופת מעצר, נקבע בפסיקה מדרג של חומרה, הנגזר מהמטרה לה נועד הנשק. בראש הרשימה, מבחינת חומרת הסיכון, ניצבת החזקת נשק שנועד לביצוע מעשים המיועדים לפגוע בביטחון המדינה או הציבור. אחריה, בסולם החומרה, ניצבת החזקתו של נשק לשם ביצוע עבירות פליליות ספציפיות כגון רצח או שוד, החזקת נשק כדי לאפשר פעילות פלילית "לעת מצוא", החזקת נשק לשם הגנה עצמית, ועד לתחתית הסולם, שם מצויה החזקת נשק שפג תוקף רישונו. נקבע, שהחזקת נשק ללא רישיון שנועד לביצוע עבירה פלילית, מצדיקה, בד"כ, מעצר עד תום ההליכים, בעוד שהחזקת נשק לשם הגנה עצמית, אינה מצדיקה, ככלל, מעצר כזה (ב"ש 625/82 מחמוד אבו מוך נ' מדינת ישראל, פ"ד לז(3) 668).**"

עם זאת אין חולק כי גם כאשר מדובר בעבירות של סחר בנשק, יש לאזן בין הגנה על שלום הציבור לבין ההגנה על זכויות הפרט, וכי קיימים מקרים שבהם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור לחלופה ועל בית המשפט לבחון

חלופה קונקרטי (ראה למשל: בש"פ 1084/12 בדרה נ' מדינת ישראל; בש"פ 935/11 מדינת ישראל נ' סימנה; בש"פ 4850/08 אבו הניה נ' מדינת ישראל; בש"פ 51/10 אקרמן נ' מדינת ישראל; בש"פ 6154/10 מ"י נ' חסן אבו ליל). ניתן להתרשם כי באותם מקרים חריגים שבהם החליט בית משפט זה על שחרורו של נאשם לחלופת מעצר הדבר התבסס על המשקל המיוחד שיוחס בהם לאיכותו של הפיקוח המוצע (ראה למשל: בש"פ 1748/11 יחזקאל נ' מדינת ישראל, בפסקה 11).

8. בעניינינו, אין חולק כי המעשים המיוחסים למשיב חמורים מאוד. לא מדובר באירוע חד פעמי אלא על מספר רב של עסקאות נשק הנפרסות על פני תקופת זמן ממושכת והכול למען בצע כסף. מעשים המלמדים לכאורה על מעורבות שיטתית של המשיב בעבירות מסוג זה. טענת הסנגור, כי המשיב ביצע לכאורה את המיוחס לו בכתב האישום על רקע איומים וסחיטה ומתוך חשש לחייו ולחיי משפחתו, מקומה להתלבן במסגרת ההליך העיקרי. השאלה העומדת בפנינו, הינה האם בבחינת מכלול השיקולים בעניינו של המשיב, מתקיימות נסיבות חריגות ומיוחדות המצדיקות סטייה מן הכלל אותה התווה בית המשפט העליון, של מעצר עד תום ההליכים בעבירות מסוג דנן.

9. לאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים, עיינתי בתסקיר שירות המבחן שגובש בעניינו של המשיב, ועל רקע המבחנים שנקבעו בפסיקה, הגעתי לכלל מסקנה, ולא בלי התלבטות, כי ניתן לאיין את רמת המסוכנות הלכאורית הנשקפת מהמשיב באמצעות חלופת המעצר שנבחנה והומלצה על ידי שירות המבחן. זאת ממספר טעמים: ראשית, המשיב אינו משרת עוד בתפקידו בשירות בתי הסוהר, כך שאפשרות של נגישות לתחמושת והישנות פעילות עבריינית- הצטמצמה, ובהתאם רמת המסוכנות הלכאורית הנשקפת מהמשיב. כמו כן, הרי שבמדרג העבירות של סחר בנשק, אין העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום דנן מן הרף הגבוה. שנית, המשיב יליד 1972, נשוי ואב לילדים, ללא רבב בעברו, זהו מעצרו לראשונה בחייו, שיתף פעולה באופן מלא עם חוקריו והודה במיוחס לו. כמו כן, המשיב שירת לאורך השנים הן בצבא והן בשירות בתי הסוהר וקיבל תעודות הוקרה והערכה רבות על פעילותו ושירותו. שלישית, מתסקיר שירות המבחן עולה, כי על רקע מעצרו והסנקציות שננקטו כנגדו עד כה אפקט מרתיע עבירו, באופן שיפחית סיכון למעורבות שולית נוספת בטווח הקרוב, וכי להערכתם המשיב לא יפעל כיום באופן העלול להרע את מצבו המשפטי. עוד התרשמו, על רקע תפקודו היציב במסגרות בעלות גבולות נוקשים לאורך שנים, על יכולתו של המשיב להפנים גבולות חיצוניים ולכבדם. רביעית- חלופת המעצר שנבחנה- שירות המבחן בחן לעומק הן את עניינו של המשיב והן את התאמתם של בני משפחתו לשמש מפקחים, ומצא כי ניתן לתת בהם אמון, וכי האפשרות לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בית עשויה לענות על האינטרס להבטיח את שלום הציבור תוך פגיעה פחותה בחירות המשיב. חמישית- בכוונתי להורות על עיבוי החלופה האנושית בחלופה אלקטרונית, אשר תסייע בהצבת גבולות חיצוניים למשיב.

10. אשר על כן הנני מורה על שחרורו של המשיב בתנאי הערובה הבאים:

א. המשיב ישהה במעצר בית מלא בכתובת העצמאות 5 יבנה, בפיקוחם של בני משפחתו- רעייתו סמדר טלקר, אחותו- לימור לוי, אחיו- נמרוד טלקר, חמו וחמתו- יוסף ונורה שפורקר, גיסתו- סיגל בר, לסירוגין.

- ב. איזוק אלקטרוני .
- ג. הפקדה כספית על סך 15,000 ש"ח.
- ד. חתימת ערבות עצמית על סך 50,000 ₪.
- ה. כל אחד מהערבים יחתום ערבות צד ג' על סך 50,000 ש"ח.
- ו. צו פיקוח מעצר של שירות המבחן למשך 6 חודשים. המשיב ילווה לכל הפגישות שייקבעו בעניינו בשירות המבחן על ידי אחד הערבים.
- ז. נאסר על המשיב ליצור קשר במישרין או בעקיפין עם מי מהמעורבים בפרשייה.
- ח. המשיב ילווה לכל הדיונים בבית המשפט על ידי אחד הערבים.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה למפקח על האזוק האלקטרוני וכן לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום כ"ז אלול תשע"ד, 22/09/2014 במעמד הנוכחים.

נסר אבו טהה , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מורה על עיכוב החלטתי ל-48 שעות.

ניתן להחל במתן הערבויות.

ב"כ המבקשת יעשה מאמץ להודיע דבר החלטתו בהקדם. השעה כעת 11:55.

ניתנה והודעה היום כ"ז אלול תשע"ד,
22/09/2014 במעמד הנוכחים.
נסר אבו טהה , שופט